

Jag ser världen genom solglasögon  
Du står vid Herr Dödens smärttröskel

Du är en perfekt start på en usel dag  
Allt du glömt, och allt du förträngt,  
Nu kommer hela alltet åter tillbaka,  
Likt tusen och åter tusen knivhugg,  
En isvind av AIDS-infekterade rakblad  
Jag kallar dig för "hora" av en anledning

Det var som en frusen natt i S:t Petersburg,  
Då öststatskylan inte direkt var på din sida  
Tunt, stripigt hår, trådar av själanöd  
Gaserna, utsöndrade från din anorektiska,  
Lungsjuka kropp, var kvävande  
Klädd i trasor, drabbad av könssjukdomar

Du blir neddragen i det kolsvarta fördärvet  
Tårar ger ingen fribiljett härifrån,  
Istället drog du otursdagens nitlott  
Du har alltid varit död i mina ögon,  
Du ska nu bli det i andras, också  
Dö för världen, som närmast står på tur

Sakta försvinner ditt korta liv  
Jag ejakulerar på ditt benvita lik